

Le tudja kend ezt írni: operateur? Nem. No pedig azt mégis le kell írni, mert az még a királyt is gyógyíthatja, ha szüksége lesz rá. Szünet. Az a sovány ósz ur univerzitási professz...

Egyiptomi zavargások.

Az egyiptomi zavargásokról a legújabb kairói jelentések így hangzanak: Mihelyt a jelentés az Alexandriában kitört forrongásról ide érkezett. Nem e ország és Ausztria-Magyarország főkonzuljai — Dervis pasához mentek, ki épen Alexandriába készült utazni. A pasa tüstént parancsot adott a hadügyminiszternek, mire az Alexandriában elhelyezett csapatok, melyek addig csak semleges nezői voltak a zavargások, helyreállították a rendet. A konzulnusi jelen és a következő részleteket foglalja magában, melyek bizonyítják, mily komoly jellegű volt a forrongás.

A főkonzulok másnap reggel átvették Dervis pasához és kijelentették előtte, hogy tudni kívánják, kit terhel a felelősség ama komoly veszélyért, a melyben az európaiak élete és vagyona forog. Dervis pasa kitérőleg válaszolt. Delután a khedive magához hívatta a főkonzulokat; a palotában már ott várt Dervis pasa a többi biztosokkal és Scherif és Arabi pasa.

Arabi pasa lekötözte magát, hogy a khedive minden parancsát híven és pontosan fogja teljesíteni, az igazgató gyülekezéseket fel fogja osztani és az ellenséges hírlapi cikkeket pedig el fogja nyomni. A khedive megígérte, hogy az európaiak bizottsága érdekében intézkedni fog. Dervis pasa beleegyezett abba, hogy arab pasával egyetemben végre fogja hajtani a khedive parancsait.

Tegnap kelet alatt azt távirják Alexandriából, hogy az európaiak nagy sietséggel távoznak Egyiptomból. A konzulnusi testület tagjai felhívást tettek közzé, melyben az európaiakat figyelmeztetik, hogy nyugodtan viseljék magukat.

A felhívás bizalmat fejez ki az egyiptomi hadsereg iránt. E napon nem fordultak elő zavargások. A tegnap véredekéssé váló megölt személyek számát százra teszik.

Napi hírek.

Jeles vendége van most városunknak. Molnár József a kitűnő festő-művész ide érkezett, hogy itt genre alakok után népies tanulmányokat tegyen. A kitűnő művész mint tudjuk egyike a legnépszerűbb arcképfestőknek is, azért figyelmeztetjük városunk tekintélyesebb családait, hogy a kedvező alkalmat ha esetleg le akarják magukat festetni, most ne engedjék elszalasztani, mintán mint halljuk, a művész itt időzése alatt készséggel vállalkozik néhány arckép festésére. Molnár G. on y fényképész vendégszerető házában lakik, s így oda fordulhatnak.

A jogászegyleget által f. hó 10-kén rendezett nyári tanzvígalmat alkalmával következő felülízetések történtek: Liszka Nán-

dor tanár 5 frt. Balogh Ferenc tanár 2 frt. Tóth József tanár 2 ft. Kallós Lajos tanár 2 ft. Szabó Antal ügyvéd 2 ft. Csiffly Kata ur-hölgy 2 ft. Némethy Károly joghallgató 2 frt. Simonyi István ügyvéd 1 ft. Roth Gusztáv gyógyszerész 1 ft. Oláh Károly megyei aljegyző 1 ft. Pusztay Sándor ügyvéd 1 frt. Báthory Sándor ügyvéd 1 ft. Sternthal Sándor gyógyszerész 1 ft. Nagy Elek tanár 1 ft. Mezsáros József törv. bíró 1 ft. Ifj. Pájer József 1 ft. Ifj. Fodor István 1 ft. Filótás Ferencz 1 frt. Nemes Gábor 1 ft. Csoka József 1 ft. — Midőn e kegyes adományokat ezennel köszönettel nyugtatványozni van szerencsém; egyszersmind egyetünk nevében a legmélyebb köszönetem nyilvánítom a majlison megjelent közönségnek, főleg pedig azon díszes hölgyköszorúnak, mely a kellemetlen idő dacára is oly nagy számban volt kegyes látogatásával megtisztelni majlisunkat. Debreczen, 1882. jun. 14. Roth Ferencz jogászegylegeti elnök.

A hadmentességi díj fizetése alól a pénzügyminiszter egy újabb keleti rendelete értelmében az elemi, valamint a földművelési, ipari és kereskedelmi iskolai, felső nép- és polgári iskolák, tanítóképződeknek s ezzel kapcsolatos gyakorló iskoláknál s végre a felsőbb leányiskoláknál működő tanító- és tanítójelöltek mentesek fel.

A mozgósítás esetében behívták és családjainak segélyezéséről szóló 1882. XI. t. cz. végrehajtása tárgyában a pénzügyminiszter rendeletet bocsátott ki, — melyben a pénzügyigazgatóságok és szamosztályaik, valamint a kir. adóhivatalok utasítatnak, hogy az említett törvényben rájuk ruházott teendőket, melyek a segélyösszegek kifizetését megelőzik, gyorsan és minden késedelem nélkül teljesítsék, hogy a segélyezendők az őket megillető összegeket mielőbb kézhez kaphassák.

Postaugy. A helybeli postahivatalhoz a következő, rendeltetési helyeiken nem kézbesíthetett, postautalványok érkeztek vissza, u. m.: Klein Ignác által 1881. november 30-án feladott „Klein Dávid, Szerencs” című, 2 ft. 50 kr-án szóló, Alojzia Novák által 1882. máj. hó 20-án feladott „Johann Novák, Hofweitz” című 5 frtről szóló és Ungár Eszter által f. hó 5-én feladott „Markus Klein, Budapest” című, 4 frtről szóló postautalványok. Miután feladók a postahivataltól elismeretlenek, ez uton hívatnak fel, hogy az utólagosított összegek visszavételre vegyék — magukat a feladó végényekkel igazolja — a postahivatali főnök-ségnél jelentkezzenek. Debreczen, 1882. jun. 14-én. — A m. kir. postahivatal főnöke.

Gyászjelentés. Beóthy Eva férjezett Baranyi Zsigmondé és Beóthy Algernon maguk és a rokonok nevében is fájdalommal jelentik szeretett testvérüknek és rokonuknak: Beóthy Máriának folyó hó 11-én szíveselhűdés következtében történt gyászos kimentését. Az elhunytak temetése folyó hó 13-án delután 4 órakor fog a róm. kath. egyház szertartása szerint, Szent-János-utca 458. számú házalán megtörténni. — Az engesztelő szent-mise áldozat pedig június hó 17-én, reggeli 10 órakor fog a vár-aldászi r. k. plebánia templomban az Egek Urának bemutattni. Mely vég-tisztelettelre az elhunyt rokonai s ismerősei tisztelettel meghívattak. Nagyvárad, 1882. június 12-én. Béke poraira!

Nyilt kérelmam a szipítészeti bizottsághoz. (Beküldetett.) Lehetetlen, de mégis úgy van. Debreczenben hatvanötven, a szőlőskertekkel gyalog-közlekedés el van zárva. Közvetlen az utca torkolatában van egy szabadalmazott tárgya lerakódó hely, hova nem ugyan a városból szállítják, de a vidék minden részéről hordják össze a trágyát, mely az ottani kut vizetől átgázolhatlan akadályt képez. Kérelmünk ennek eltávolításáért, sikertelen. Mig e város minden fútezáiból spanyok vezetnek a szőlőskertekhez, mi zsidókénti birtokosok, trágyadombon kénytelenek vagyunk lépkedni, a gyöngébb nem pedig általában el van zárva az úndoksgáért. Hetfőn, kedden pedig mindenféle szekerek, igazonó barnokkal állják útját a jámbor halandóknak, hogy kerti-

valahogy ki ne juthasson. Kérünk tehát itt a nyilvánosság terén orvoslást: kérjük, hogy me-lőztassék a nevezett szenny- és piszok-fészket megtekinteni s legalább egy ártatlan gyalog ösvényt nyíttatni, hol a Szechenyi (zsidó) kertbe és a töczskert egy részebe akadály nélkül juthassunk. — Többen, a közönség köréből.

A magyarhoni földtani tarsulat kebeléből kiindult azon eszme, hogy a hazánkat gyakrabban érintő földrengések, — hasonlóan Európa egyéb művelt államaihoz, — tudományos megfigyelés és tanulmányozás tárgyává tétessenek, az 1881-ki november hó 9-én tartott választmányi ülésen megvalósult. — A választmány e célból egy állandó bizottságot nevezett ki, melynek elnöke dr. Szabó József, egyetemi tanár; tagjai pedig Hantken Miksa, Lóczy Lajos, dr. Schafarzik Ferencz, Szontagh Tamás és Válya Miklós urak. Az állandó bizottság célja a honunkban fellépő földrengéseket pontosan megfigyelni, illetőleg minden ide való adatot összegyűjteni és idővel esetleg ezek és honunk geológiai tektonikája között az összefüggést kimutatni. Miután a bizottság feladatának csak akkor fog elegendő tehetni, ha a lehető legtöbb oldalról támogatattik, kénytelen mindazokhoz, kik a tudományos mozgalmak iránt mindenkor érdeklődést tanúsítottak, azon tiszteletteljes kéressel fordulni, hogy legyenek szívesek az állandó bizottságot lehetőleg posta fordultával abbéli szándékukról tudósítani: vajjon a környéküket érintő földrengési tünemények megfigyelésére és a megfigyelteknek közlésére hajlandók-e?

Feltámadt. Érdekes tetszhaláleset történt néhány nap előtt Szebenben, hol általános feltűnést is keltett. Egy oda való öreg zsidó asszony súlyos betegségbe esett s minden pillanatban halálát várta. Egy este csakugyan jelentkeztek nála a közelgő halálusa előjelei. A gyászoló család a bevett szokáshoz híven több férfit hívott meg, kik a haladók ágánál a halotti imákat végezték. A beteg meghalt; holttestét egy szalmazsákra kiterítették s meggyújtották fejénél a „lelekfenyét.” A férfiak gyászos némasággal távoztak, csak ketten maradtak az elhunyt mellett, hogy fölötté virasztanak. Az egész éjt így töltötték halkán imádkozva mellette. Hajnal felé egyszerre elkezdett a halottat fűző lelete lepeli előbb lassan, majd egyre erősebben mozogni, a szalma rémületesen zörgött s egyszerre csak felgyenesedett a halotti ruhába öltöztetett nő, a halálra rémült virasztók előtt, üvegesedett szeméit rájuk meresztve. Mielőtt még magukhoz térhetek volna remülétköből, a feltámadt velő rászó sikoltást hallott s ajtulan rogyott vissza a ravatalra. Csakhamar azonban eszmeletre tért s a temetésre táviratilag hazahívott gyermekek nagy örömmre a legjobb egészségben találtak anyjokat.

A nyomor. Kassán nagy részvétet kelt egy Brendl nevű díjnos öngyilkossága. A szerencsétlen arsenikkummal mérgette meg magát. Tettenek indoka a nyomor volt, melyet egy felvén át kerestethány miatt szenvedett. Brendl 1869. óta, tehát a kassai állam megnyitásától kezdve, mint díjnos volt alkalmazva a tiszavidéki vasutnál. Innen, miután nem volt képes a magyar nyelvet megtanulni, a magyar államvasut, mely a kassai államát ez évi január elején végleg átvette, szolgálatából elbocsátotta. Ez idő óta a kassai kapitányság közbenjárására mintegy három hónapon át a kassai igazgatóságtól alkumunkát kapott, a melynek jövedelméből tengette életét. E munkák azonban a múlt hóban megszűntek s így ismét ki volt taszítva az éhezők sorába. Még öngyilkossága napján sirva könyörgött a kapitányságnál munkáért, de nem kaphatott. A kapitány egy forintot adott neki kényerre, mert már három napja nem evett. A mirenyt még szolgálati idejében szerezte a vasutnál. Brendl józan életű, becsületes ember volt, s nevető, ki elhagyta s Becsben tartózkodik, 25 év óta elváltan él.

Gyilkosság Párisban. Nehány nap előtt — írják Párisból — három munkás Corbière, Szajnasziget mellett. Le Pecqhez közel egy zöldes tömeget találtak, a melyet elein-

tén döglött kutyának tartottak, csakhamar kint tün azonban, hog, ez egy ember holtteste, a melyen nyilván gyilkosság követtetett el. Nyakánál argrvételéhez használt ölomsövek négy-szeresen voltak körülcavarva, majd terdetje alatt úgy átvázta, hogy a csövek vége a mell-dővel törték be. Midőn a holttestet a Le Pecq-i Morqueba szállították, kitünt; hogy az ajkák az ugynevezott biztonsági tüvel vannak összetűzve. — Nehány napig minden kutatás eredménytelen volt. Vegre két nő a már fel-szólásnak indult holttestben bátyjára, Aubert gyógyszerészre ismert, ki május 18-dikán boulevard Malesherbes-i lakásáról nyomtalanul eltűnt. Mi szerint, volt főnöke nevelő folytatott szerelmi viszonyt, a miért a férfi és ennek sőgőnője Aubert-t folytonos fenyegetések között lakásáig üldözték, június 8-én Mace rendőrfőnök nézeten levelet kapott, melynek folytán neházn agynőke Le Pecq-bd ment ki s ott egy idős nőt fogtak el, a ki körülme-nyes vallomásokot tett E nő Perrignon asszony, egy Chaton melletti magányos ház tulajdonosnője, ki házat májús 18-án berbe adta s meg az nap két férfi és egy asszony foglal-ták azt el. Enayron hajdani gyógyszerés-fivére és neje, az Anbert kedvese. Június 7-én elfoglalták valamennyit. Fenayron eleintén ta-gadott, de Chatonba vitetvén, szembesítették Perrignon asszonnyal, a ki fölismerte berljőjét. Midőn néhány óra múlva nejevel és fivérével szembesítették, töredelmesen bevallottak mindent. Hogy Aubert májús 18-án a villába esaltak, s midőn megerkezett, törrel rohantak meg és megölték. Ekkor levetkőztették, át-kötötték a pölcsövekkel, s a chatoni hidról a Szajnába dobták. Fenayronné elegáns nő, fi-nalabb férjével, s bűnrészességét azzal indok-olja, hogy Aubert meg akarta vele a vi-zonyt szakítani, mert nősülni szándékozott.

Rohonczy-Várad párbaj ügyhöz. Rohonczy Gedeon tudvalegőleg 14 napi haláza-zást kért az általa elfogadott törvényszéki íte-lében rámetrt büntetés megkezdésére; most azonban kegyelmi kérvényt adott be a büntetés elengedése iránt. A kérvényt a törvény-szék véleményével rövid időn fölterjesztik a királyhoz.

Hoszter Fülöp. A legfőbb ítélőszék elrendelte Hoszter Fülöp várpalotai rablógyl-kosnak lefénképeztetését, mi június 3-án meg is történt és minden corpus delicti az arz-képpel együtt fölkiidetni rendeltetett.

Milyen volt Solymosi Eszter. Solymosi Eszter személyleírása a nyiregházi vizsgá-ló-bíró körözvénye szerint a következő: Korá: 14 éves; vallása: református; születési helye Tisza-Eszlár; termete: magas, de mint nő még kifejletlen; kinézése: egészséges; arczsime: barna-vörös; szemei: feketék; orra és szája: szabályos; haja: rövid és fekete; fogai: aprók. Csak magyarul beszél. Ruházata fehé-rös szegélyű fejkendőből, ócska karton-ruhákból és vörös virágos kötőből állott. Eltűnése nap-ján mezeitelen lábál járál, s kezében sárga kendőt vitt, melybe fekete és kek festéket csomagolt be.

Szerencsétlen lövés. Sárospatakról írják Eöri Géza, 8-dik gimnáziumi tanuló, mostoha atyjával kiment kacsán, vadászat köz-ben a mostoha fegyvere véletlenül elsülvén, a szerencsétlent a földre terítette. A golyó a fiatal embernek fultövébe; a halántékába fú-ródott, úgy hogy az rögtön szörnyet halt. Eöri mostoha atya önként jelentkezett a bíróság nál.

Kilencz farkas egy órai hajtásra. Alsó Bajomról a következő nagyérdékű vadász-ese-ménynt tudtjuk a „Magyar Polgár”-ral. A ra-gadózó általak rakonczatlanokásairól híres Kis-Küküllőmegye Tatrálaka, Hoszsupatak, Zsídve Karácsonfalva községei hosszú idő óta hallat-takj panaszukat. Vegre a gróf Eszterházy Ist-ván nagy bajomi uradalmához tartozó esun-gárdi pusztaból, midőn az ispán folyó hó 1-én este haza jött, azon jelentést tette Demjén Dániel gazdatisztnek, hogy a farkasokat az erdő szelében hallotta ordítani. 2-án és 3-dikán az erdőpásztor azon hírrel állított be, hogy a ta-trálaki ménesből két csikót összetpétek, egy

maga az a híres bojnyik Róza Sándor? Minek csalt magam engem magával? Csitítottam, nem használ semmit, csak narekált (nyavajgott) tovább; tökéletes meg-győződése volt, hogy én Róza Sándor vagyok, a kit ő vele holnap felekasztanak. — Mondhatnám én annak akarmit, nem hitte, mert hiszem elfogatásunk alkalmával a nép tömeg, mely őt ejtette foglyul az időben, tökéletesen elhitette, hogy én zsvány vagyok s velem együtt őt is felakasztják. — És hitte a tömeg is, mert más nap haj-naltól késő estig óriási néző közönség lesett a kis ablakon keresztül — s mindentűnen azon kegyes óhajást hallottam fel-felhangzani, hogy bár csak nálak akasztának fel, hadd látnának akasztást is.

Persze panem et circensesz. Így tartott az 36 egész óráig míg vajjal a kerület székhelyére vittek hol igazolja ugyanazonosságommal, az nap együtt ülő sorozó bizottság elebe állítottak hol kimondták az üd-vözől üntenglichot.

De azért a haragos zsandár urak daczára hogy akkor 1852-től irtunk nem vágtak végig a karikással, mint a piktör uralt tettek pörge kalapos utódjaink. Ilyen furcsa sorsa van néha a tuoristáknak. Legjobb azért a bubos mellett s ha még is jámbor hazánkfia valamikor utra kelsz, tér-ké-pet ne hordj magaddal, sem pedig ne pingálj az erdőben, mert hej nagy bün ez a pandurok szemében.

hinni, s midőn a művész bátyja felvilágosította őt tevedéséről s ezzel leszállította a várt jutalom és kitüntetés ábránd szekeréről, dühbe jött és kegyetlen nehez szavakkal fogadta a felvilágosítást, s majd hogy nem a fevilágosítót is letartóztatta.

No de hát megessett így szomorú esemény más becsületes emberen is, kinek még azon vigasz-talása sem volt, hogy művész, már pedig ezen öntudat minden esetben vigaszal szokott hasz-nálni.

Igy történt ez velem is persze réges régen, ezelőtt 30 egész esztendővel, épen mikor katona sorba jöttem.

Valahol a felföldi bányavarak között voltam én is atyafilátóba, midőn este jön a parancsolat, de nem viola szin pecsét alatt.

Másnap meg fujtam a riadót, s elkezd-tem dalolni hogy „már siess hazádba vissza” anno 1809-ől felmerült dalt, s Janot a leg-szebb sőlyomi paraszt menyecske urat meg-fogadva kalauznak, át a sötét bérceken ke-resztül hazám felé gyalogltam, csak annak az egy szónak a meghallgatására, hogy: „u n-t a u g l i c h.”

Hegy, völgy, patak elmaradtak, napkel-től nap nyugatig gyorsan mentünk, megdegl-tünk míg vegre sötét éjjel egy faluba jut-tunk, mely az én szülő vármegyém határ szé-lén feküdt. Tehát sötét volt, sár is volt, mártiusi hi-dég is volt — s 10 mérföldnyi magas hegyeken való keresztül utazás után igen alkalmas pi-henőnek kínálkozott a nagy vendég fogadó. Anyyira fáradt voltam, hogy nem kellett

az étel, ital, hanem csak hamar szobamba vissza húzóda lefeküdtem, de a fáradság miatt nem jön szemreimre a kívánt álom, s én egész ébren fekédtem, mozdulatlan, szegényes fe-kelyemen.

Mig így pihengetek, egyszerre csak el-nyomott zaj és fel-felhangzó jelszók futyölé-se vette igénybe figyelmemet. Nem tudtam meg-magyarázni magamnak okát, de nem is sokat törődtem vele, sokkal izgatottabb és fáradtabb ember voltam, mintsem nyugtalanított volna.

A másik pillanatban azután magyarázat nélkül is megérttem a valót, mert egy erő-szakos kéz felrántva ajtomat, hat zsandárt előre szegzett szurronnyal kimért lépésben lit-tam ágyam fele közelíteni, ezeknek háta mö-gött pedig a notarius locit a falu öreg birá-ival nagy esomó vasvillás tömeggel centrum keppen előre nyomulva.

— Add meg magad, különben halál fia vagy, hangzott minden oldalról, közbé közbé egy-egy z a t r a c e n a v a l vegi-tett batorító s a k k e r m e n t, mit a hős zsá-dárok hangoztattak egymás fellekesítésére. — „Add meg magad! — hol a pakszus?” Sokkal több ilyenféle jeleneteket láttam az 50-es években, mintsem ezen látvány valami szokatlan lett volna előttem, azért még csak megsem szepentem, hanem passzusom utin nyugtam mely egy évre szöllött s óriás kétfe-jussal volt ékesítve.

En pedig ott maradtam, bezárva, őrizve, mint egy veszedelmes fenavad, de ott maradt velem bezárva hű kalauzom Janó is, ki két-ségbe esve jajgatott siránkozott.

— Jaj nekem! Jaj nekem. Hogy akkor tört volna ki kezem, lábam, midőn én kedves szülőföldem a szép Krupina (magyarul kor-pona) határát átlettem, mert akkor nem es-tem volna ily szerencsétlenségbe.

Zsena moja dráhá (kedves drága feleség-em) nem látak már soha többet. Valjon férjhez még újra? Kit fogsz szeretni utánam? Fogsz s ajnálni engem? Ha én azt tudtam volna, hogy bojnyik (zsvány) vezető leszek, inkább vakultam volna meg mind a két szememre. Miért nem mondta maga nekem, hogy

par juhot elrab-... E hirre a... legelő csor-... hajtóvadászatot... hány nap egy hi-... hoz szükséges, e... szenvedett közse... 11 órára hajtó... mintegy 120-an... az 1200 holdny... holdas sűrű vet... óra múlva elke-... tök lekésedése... nagy öreg ordas... és megesbezte... Az ordas ingani... s puskájával ak... s kettő törött... s nagy megerölt... szájából a tegy... vegre egy oláh... gyakszított. A... 5-6 éves törte... áltt elesett; az... a sűrűbe, hol a... szorulva, fennál... tásnak egészen... áldozatul; 2 ör... és 2 kisebb köly... ben elevenen f... láttára, midőn h... az öröm egész... gás akkora volt... emberek egymá... tört ki a káros... kat rugdosni, ta... verte ki fogaik... sze, ezzel marc... mat! A nép m... totkól, vidám... Dániel gazdatis... szelni övéinek... nap csodával ha... ökrös gazdái eg... talmazták a haj... — Szeren... mében. A „Trie... ból jun. 7-ről: ... mütreme nagy... helye. A híres... „Krisztus keres... nyén dolgozik... állított fel, n... beret rákötötték... a rákötött emb... oly súlyosan ú... folyton önkivül... mondatk ellett... — Talált... a rue vieille d... lebontásán dolg... czeg tulajdona... egy nagy vases... Minden oldalról... s két ember c... pes az edényt... lalkozó és az... fésztették, ara... más közé, m... francia király... öntötték, meg... nek találtak, s... a farsádságot. — A ve... a Délm. Lapol... Penteken, f. h... után 2 óra tá... minek folytán... jessen ki vama... medrűkből ki... mint negyven... emeletes ház... feküdt, össze... zst stb. vesze... mető-utczában... gasan állott a... hant a melyse... berek, kik a... nekülni akarr... örvénybenlel... csak ötöt síke... ben maradtak... vedtek s kori... hidaknál, mel... ből legénység... böcsással a h... hogy azok is... borpinczék, a... Mindenfelé h... nagy árvíz V... volt, éppen a... Hogy biztos... kalmával, azt... Az árvíznek... s környékén... czen azon éjj... lott össze a... embert meg... A szerb paj... csibe mult, k... zán eddig 13... két kifogtak... — Uj... uj „nemzeti... dos Kálmán... csütörtökön... — Antón... mei voltak... ség-és éks... ez összegek

csakhamar ki-
mber holtteste,
vettett el. Nyá-
olomcsövek négy-
va, majd terdei
vek vége a mel-
ldozat száját ken-
holttestet a Le-
kint; hogy az
ági tüvel vannak
minden kutatás
nó a már fe-
bátyjára, Aubert
május 18-dikán
sáról nyomtalanul
te nevével folyta-
rt a férj és en-
nos fenyegetések
nius 8-én Mace-
kapott, melynek
ecq-bd ment ki
a körülme-
Perrigon asz-
agányos ház tő-
8-án berbe adta
y asszony foglal-
ni gyógyszeres-
ese. Junius 7-én
ron eleintén ta-
szembeszé-
ismerte berljét,
ével és fivérével
bevallottak min-
18-án a villába
törrel rohanták
köztették, átko-
hatoni hidról a
elegáns nő, fia-
elegg azzal indó-
rta vele a vi-
szádeközött.
párba) ughöz.
14 napi halasz-
örvényeseki ite-
zedésére; most
ott be a bün-
nyit a törvény-
folyterjesztik a

fejedelmi hozományt várt unokahúgára, a szép
Beatricere. E leánya a bibornok palotájában
s felügyelete alatt neveltetett. Az ő beleegye-
zésével jegyese lett egy fiatal hercegnek, a
ki szerette a leányt, mert nagy hozományt várt
reá, ő pedig teljesen tönkrejutott.
Az egybekelés napja már nem volt messze
s a bibornok teljhatalommal ruházta föl kis
hugát, hogy vásároljon be minden kelengyét a
saját izlése, tapintata szerint.
— Majd meglátjuk, Beatrice, — tévé
hozta. — tudod-e, mi méltó egy herceg-
nőhöz.
Beatricet persze nagy öröm fogta el e
nagy szerű megbízásra és a mi szép és drága
volt, összevásárolt. — A bibornok fizetett
minden szót nélkül.
Egy napon azonban egy párisi híres di-
vatkereskedő számlája redőbbe vonta a biborn-
nok homlokát. Négy tucat harisnyáról szólt,
melynek párja kétszáz skudiba került. Tehát
a harisnyák körülbelül 18.000 skudiba ke-
rültek.
A bibornok előhivatatta kis hugát és a
leány előtt eddig szokatlan hangon rivallt reá:
— És te azért a pókhálóért 100.000
skudit fizettél ki? Ez leányom, nem méltó
egy hercegnőhöz. Ez illetlenség s a közné-
különczködésről, de nem egy patriciusz nő
jóízéről tanuskodik. — És növekedő hévvel
és dühvel folytatta:
— Nevelésem nem képezte ki sem szí-
vedet, sem elmeidet, hogy méltó légy herceg-
nővé lenni és corpo di bacco! házasság sem fog
teged azzá tenni. Most pedig elmeheztel,
de úgy, hogy ne kerülj többé szemem elé.
A bibornok e szavak után kirohant a te-
remből s magára hagyta az alélt leánykát. Így
találta őt jegyese, a herceg, ki megtudva a
történetet, megígérte, hogy beszélni fog a bi-
bornokkal. Beatrice kissé nyugodtabb lön; de
nem sokáig, pár óra mult uganis, s a her-
cegtől a következő sorokat vette:
„Kedves Beatrice! Az ön nagybátyja —
sajnálattal kell értesítenem — kitagadja önt.
Ez nagy csapás reám nézve, ki annyira szere-
tetem önt, de az eg akarata előtt meg kell
hajolnom. Odázzuk el viszonyunkat nyugodtabb
és boldogabb napokig!
— Tehát ő is! Ez tehát a herceg sze-
relme! Gyalázat!
A szelid, gyöngéd, odaadó leányból e pár
óra alatt erélyes, elhatározott nő lett. Ő ugyan
nem fogja elviselni a pletykákat, mit a bot-
ranhajhászó nyelvek róla költeni fognak. El-
határozta, hogy elhagyja Rómát. Csak pár ö-
lőnydarabot, a végzetes harisnyákat és néhány
ékszert, melyeket anyjától örökölt, vett magá-
hoz és alkonyatkor elhagyta a bibornok pala-
táját. A bibornok, aki akkor tudta meg eltűnés-
ét, mikor már haragja lecsillapodott, minden-
felé kutatta, kerestette a leányt, de nem lehe-
tt nyómára akadni.

II.
Három év mult el azóta.
A bibornok dolgozó-szobájában ül és kép-
árusával alkudozik, ki egy új festményt mutat
be neki, mely egészen elragadja a bibornokot.
— Corpo di bacco — azaz hogy Santa
Maria! Luigi, ez nagyszerű festmény! Gyön-
gédébb, mint Correggio, szabadabb, mint Albani!
Es hogy bánik a hússal — és ezek a ruhazat-
ok. A festőt Luigi, a festőt nevezze meg
nekem!
Ez titok eminenciád. Tudom, hogy ki
hozza a képet, de hogy ki festi, azt nem tudom.
— Luigi, ez megint valami fogás akar
lenni. De én kipuhatom a művész kiletet.
Mondja meg az árát és hozza el holnap a fes-
tést. Nos, mi az ára?
— Öt ezer skudi.
— Hozza el holnap a művészt, s a pénz
meg lesz.
Másnap a kijelölt órában Luigi és a fes-
tést jelentették be s bibornoknál. Luigi egy
elfátyolozott nő kíséretében lepett be.
— Itt a festész, eminencia, — szólt
Luigi.
— Kegyed signora? — kiálta a bi-
bornok csodálkozva, — corpo di — azaz hogy
Santa Maria, hogy lehet ez? Nem akarom
signora, hogy ön inkognitóját elárulja, de mint
műértőnek, kérem mondja meg nekem, hogyan
tud olyan gyöngéden elbánni a hússzínkel
és hogyan praeparálta a vásznat?
— A kép selyemre van festve, eminencia.
— Selyemre? De miféle selyemre?
— Egy igen finom selyemharisnyára.
— Selyemharisnyára? E szavaknál a bi-
bornok élesen szemügyre vette a fiatal hölgyet
de nem feledkezve meg saját méltóságáról,
megparancsolta Luiginak, hogy távozzék a szo-
bából. Mikor aztán az ismeretlen hölgyhöz
fordult, ez már félreverta fátylát s a bi-
bornok egy halvány, de nemes arcot látott maga
előtt.
Odavonta kebléhez.
— Beatrice! kedves, elveszett kis Bea-
tricum!
Csakugyan ő volt.
A bibornok maga mellé ültette s elbe-
szellette magának történetét. A festészetből
tartotta el magát, de mert még nem volt hir-
neve, sokat kellett küzdenie. Hogy utóljára
vászonra pénze nem volt, ama selyemharisnyák
egyikére festette a képet, melyek miatt anyi
szenvedést kellett eltűrnie.
— Nos, méltó most ez a harisnya egy
hercegnőhöz? kérdezé azután, mikor törté-
netét befejezte.
— Egy hercegnőhöz? El hiszem azt,
még egy császárhoz is. Nagy képtáramban
a legszebb helyet fogja elfoglalni.

III.
A kép még ma is ott csüng. A bibornok
már rég meghalt, miután előbb megáldotta a
frigyét, melyre kis huga egy derek fiatal fes-
tészrel lépett, a ki Beatricet szegénységében
szerette meg.
A nagy képesarnok legszembeötlőbb he-
lyen csüng ama kis kép, mely nehéz arany-
kerembe van foglalva.
Alulról bal sarkán, hol rendszeren a mű-
vész neve szokott lenni, szabad szemmel alig
olvashatólag van följegyezve:
Menyasszonyi harisnyára festette Bea-
trice.
Időjárás jun. 13.
Európában: A depresszió (753—755)
a continens északi részében, a nagy légnyo-
más (763—764) a Balkán-félsziget van. Erős-
bödött szelekkel az idő északon felhős borus,
esőkkel; délen derült, növekedő meleggel.
H a z á n k b a n: Többnyire déli és dél-
keleti, helyenkint erős szelekkel a hőmérsék-
let délnyugati nagyobb felben nagyobodott,
az északi szélén kisebb; a légnyo-
más nyugaton kisebb, keleten nagyobb lett. —
Az idő többnyire közepes derült. Esők helyen-
kint inkább keleten voltak. Szolnokon vihar
volt. Az é hó 11-én előrejelzett idő derült jel-
leget öltve, jövőre melegebb lesz esőkkel.
K i l á t á s a j ö v ő i d ő r e: Hazánk-
ban: Általában napos, felhős-borussal változó
széles időt várhatni esőkkel. — Osztrák távi-
ratok 3/4-ig nem érkeztek.

A budapesti terménycsarnok távsürgönye.
— Budapest, június 13. —
Buzát ma gyöngén kínáltak, de a vétel-
kedv sem volt jelentékeny, mivel csak néhány
malom vett részt az üzletben. A forgalom
9000 mmására rugott, mely mennyiség teljes
napj árakon adatott el.
Legmagasabb ár volt 77 k. tiszavidéki
buzáért 13 frt, legkisebb ár pedig 74 k. fel-
vidéki buzáért 11.70 frt.
Hivatalosan jegyeztetett:
S z o k v á n y b u z a ő s z r e 10.72—
10.75.
B á n s á g i t e n g e r i m á j u s — j u n i u s r a
788—790
S z o k m á n y z a b ő s z r e 6.68—
6.70
K á p o s z t a r e p c z e a g u s z t. — s z e p t.
13^s—13⁷/_s.

Közgazdaság.
A vetések állása.
A legutóbbi esőzés a gazdák régi óhaját
teljesíté s minthozz a bő lecsapodások után a
hőmérsék is alacsonyabb lett, az időjárás an-
nual kielégítőbb, mert így a vetések időt nyer-
nek megerősödni s rendes mérvben fejlődni.
A B á n s á g b a n beköszöntött a na-
napokban a mndig rettegett köd, de már más-
nap bő eső s harmadnap pompás idő követte
s a legújabb jelentések konstatálják, hogy a
kód miatt kár egyáltalán nem esett a vetések-
ben s az ország e legfontosabb termelővidékén
az aratás kilátásai ma is a legkedvezőbbek.
De javulásnak indultak a gabna neműek, ki-
vált a buza. F e h é r m e g y e b e n is, hol
pedig a szárazság legtovább tartott s az ara-
tási kilátások itt is lényegesen jobbák, mint
pár hetet ezelőtt. Az árpa, melyre az eső
nem jött későn, szintén jól áll de az összes
hozadék mégis jóval mögötte maradt a tava-
lynak. A z a b kitünő aratást ger. T e n g e r i,
burgonya, répa és szőlő legutóbb hatalmas fej-
lődésnek indultak, úgy, hogy a korábban tápl-
lalt aggodalmak teljesen eltűntek.

Köbányai sertésüzlet.
A sertéskereskedelmi csarnok jelentése.
— június 13.
Az üzlet változatlan. Magyar öreg nehez
56—57 kr, fiatal nehez 58¹/₂—59¹/₂ kr, közep
58—58, könnyű 56—59 kr Szedett nehez 55
—56 kr, közep 56¹/₂—57¹/₂ kr. — Szerbiai
nehez 57—60 kr átmeneti, közep 58 kr át-
meneti, könnyű 56—57 kr átmeneti. — Az árak
hizlalt sertésenkél páronkint 45 kilós és 4%-os
levonással kilogrammonkint értendők.

Piaci árak június 13-án.
1 hektoliter buza 8.30—8.94
" kétszeres 6.68—7.32
" rozs 5.04—5.70
" árpa 3.82—4.48
" zab 3.10—3.58
" tengeri 5.45—6.10
" köles 4.72—5.38
1 zsák köleskása 10.58
1 zsák burgonya 3.00
100 kgr. szalonna 72 73 74.
100 " háj 72 73 74.

Legujabb.
A „Debreczeni Ellenőr“ eredeti táviratai.
(A Magyar távirati iroda eredeti sürgönyei.)
London, jun. 14 (Érk. d. u. 1 óra.) Hi-
vatalos jelentések szerint a halottak és sebe-
sültek száma az alexandriai zavaroknál 300.

A hajókra sokan menekülnek. Az európaiakat
Kairóban is megtámadták. Alexandriában a
helyzet még válságos, a bankok, európai üz-
letek zárva.
Sz.-Pétervár, jun. 14. (Érk. d. u. 1 ó.)
A hírlapok meglepéssel veszik tudomásul
Ignatieff visszalépését s oda nyilatkoznak, hogy
egy évi működésének kevés eredménye volt.
A cárné Peterhofban tegnap leánygyermek-
ket szült.
Bozen, jun. 14. (Érk. d. u. 1 ó.) Henrik
főherceg a padlón elesvén, kézcukliját el-
törte.
Kattaró, jun. 14. (É. d. 1 ó.) Az a hír,
hogy a montenegrói befolyását felhasználná a
menekült lázadók visszatérnének — elősegi-
tésére, alapsalán, ellenkezőleg akadályt gör-
dit a megkegyelmezettek visszatérnének is ele-
jébe.

Vasuti személyvonatok menetrendje.
Indulás
Budapestre, Czeplétre Nagyváradra:
délelőtt 11 óra 57 perczkor.
este 9 " "
Nyiregyhádra, Miskolcra,
reggel 7 óra 57 " "
d. u. 3 " 39 perczkor.
Szatmárra, Királyháza:
reggel 4 óra 10 perczkor
déltűn 4 " 24 " "
Érkezés
Budapestről, Nagyváradról
reggel 3 óra 45 perczkor.
d. u. 3 " 19 " "
Miskolcáról, Nyiregyhádról:
d. u. 11 " 42 perczkor.
este 8 " 07 perczkor.
Szatmárról, Királyhádról:
déltűn 11 óra 54 perczkor
este 8 " 07 " "

Felelős szerkesztő: Vértési Arnold.
Főmunkatárs: Karczag Vilmos.
Kiadó: Kutasi Imre.

IGÉRVÉNYEK
3° osztrák földhitelintézeti
sorsjegy
június hó 15-iki húzására.
Főnyeremény 50.000 frt.
1 forint 50 krétt bélyeggel együtt
az iparegyesületi tak. és hitelintézetnél.
Fényirda megnyitás.
Alólírott tiszteletteljesen tudatom a n. é.
közönséggel, hogy n.-várad-utczán, a Dr. Kain
háznál, újonnan épült
f é n y i r d á m a t
f. június hó 17-én
megnyitandom.
Pontos munkakészégemet becses figye-
l-mükbe ajánlvá, vagyok
illő tisztelettel
Egey István.

Baum Miksa.
Női diszített kalapok 27 krtól forint 1.50-ig.
Napernyők 54 " 3.50 "
Női gallér mancschettel együt 37—54 krig-
pongyola ruhák 1.62 krtól forint 3.24-ig.
Szines alsó szoknyák 90 " 1.40 "
" kötények 37 " 1.50 "
Eszernyők 88 " 4. — "
Gyermek ruhák 34 " 1.50 "
Férfi nyakkendők 5 " 1.08 "
Zabkendők 6 " 27 "
Utazó bőrtapok 1.22 " 3.24 "
Gyermek bőrtapok 27 " 68 "

Végül van szerencsém a helybeli és vi-
dédi kereskedő uraknak tudomásukra hozni,
hogy az általam megvett, városunkban 1818-
ban alapított Szavos-féle kötszövő gyárát
teljesen felszereltem és megrendeléseket el-
fogadok.
Tisztelettel a fenti.

CSARNOK.
A menyasszony harisnyája.
I.
Antonelli bibornoknak rengeteg jövedel-
mei voltak, melyeket nagyrészt képtára, régi-
ség- és ékszergyűjteményére fordított, s noha
ez összegek magasra rugtak, még tekintélyes,

27

27

27

